

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 53/16

Λουξεμβούργο, 26 Μαΐου 2016

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-479/11 και T-157/12
France και IFP Énergies nouvelles κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία χαρακτηρίζεται ως κρατική ενίσχυση η έμμεση απεριόριστη εγγύηση που χορήγησε το γαλλικό δημόσιο στο Institut français du pétrole

Η Επιτροπή δεν παρέθεσε επαρκείς διευκρινίσεις και στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η εγγύηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να παρασχεθεί στο Institut français du pétrole πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα

Το Institut Français du Pétrole (το οποίο σήμερα έχει την επωνυμία IFP Énergies nouvelles) είναι γαλλικός δημόσιος οργανισμός επιφορτισμένος με αρμοδιότητες έρευνας, ανάπτυξης, εκπαίδευσης, καθώς και ενημέρωσης και τεκμηρίωσης. Έως το 2006, το IFP είχε τη μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, υπό τον οικονομικό και δημοσιονομικό έλεγχο της γαλλικής κυβέρνησης. Το 2006, το IFP μετατράπηκε σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, συγκεκριμένα σε δημόσιο οργανισμό βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα (EPIC).

Το 2011¹, η Επιτροπή διατύπωσε τη θέση ότι συνέπεια της μετατροπής αυτής ήταν η παροχή στο IFP απεριόριστης δημόσιας εγγύησης για το σύνολο των δραστηριοτήτων του. Εκτίμησε ότι η κάλυψη, με την εγγύηση αυτή, όλων των δραστηριοτήτων του IFP (περιλαμβανομένων των δραστηριοτήτων σχετικά με τη μεταφορά τεχνολογίας και τη διενέργεια έρευνας επί συμβάσει) συνιστά ως επί το πλείστον κρατική ενίσχυση. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτίμησε ότι το IFP αποκόμισε, χάρη στην έμμεση απεριόριστη κρατική εγγύηση, πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο των σχέσεών του με τους προμηθευτές και τους πελάτες και ότι το πλεονέκτημα αυτό ήταν επιλεκτικό, κατά το μέτρο που οι ανταγωνιστές του IFP, για τους οποίους ίσχυαν οι κοινές διαδικασίες αφερεγγυότητας, δεν καλύπτονταν από ανάλογη κρατική εγγύηση. Ωστόσο, η Επιτροπή θεώρησε ότι η κατά τα ανωτέρω χορηγηθείσα κρατική ενίσχυση μπορούσε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να χαρακτηριστεί συμβατή με την εσωτερική αγορά.

Η Γαλλία και το IFP ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής. Υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι το IFP δεν καλύπτεται από έμμεση απεριόριστη εγγύηση και ότι, ακόμη και αν τούτο συνέβαινε, η εγγύηση αυτή δεν θα συνιστούσε κρατική ενίσχυση.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι η έμμεση απεριόριστη κρατική εγγύηση υπέρ των EPIC αποτελεί εγγενές χαρακτηριστικό του καθεστώτος που διέπει τους συγκεκριμένους οργανισμούς και απορρέει, ιδίως, από το γεγονός ότι αυτοί δεν υπόκεινται στις κοινές διαδικασίες αφερεγγυότητας².

Όσον αφορά, περαιτέρω, το οικονομικό πλεονέκτημα που το IFP φέρεται να έχει αποκομίσει από την εγγύηση στο πλαίσιο των σχέσεών του με τους προμηθευτές του, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι υπήρξε τέτοιο πλεονέκτημα. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι προμηθευτές του IFP θα του επιφύλασσαν, λόγω της εγγυήσεως, ευνοϊκότερη μεταχείριση, μειώνοντας τις τιμές των προϊόντων ή των υπηρεσιών τους, ως έκφραση της

¹ Απόφαση 2012/26/ΕΕ της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 35/08 (πρώην NN 11/08) που χορήγησε η Γαλλία στον δημόσιο οργανισμό «Institut Français du Pétrol» (ΕΕ 2012, L 14, σ. 1).

² Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2014, Γαλλία κατά Επιτροπής (C-559/12 P, βλ. ΑΤ αριθ. 48/14).

ευνοϊκότερης εκτιμήσεώς τους για τον κίνδυνο πτωχεύσεως του IFP (δεδομένης της προστασίας του IFP από τον κίνδυνο της δικαστικής εκκαθαρίσεως).

Ομοίως, όσον αφορά τις σχέσεις του IFP με τους πελάτες του, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε με σαφήνεια –ούτε παρέσχε συναφώς επαρκή αποδεικτικά στοιχεία– γιατί οι πελάτες των ερευνητικών ινστιτούτων θα αντιμετώπιζαν τον κίνδυνο αφερεγγυότητάς του αντισυμβαλλομένου τους ζητώντας εγγυήσεις καλής εκτελέσεως ή εγγυήσεις βέλτιστης προσπάθειας και γιατί δεν θα ήταν πιθανό οι πελάτες ενός EPIC να ζητήσουν τέτοιες εγγυήσεις.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει επίσης το επιχείρημα της Επιτροπής ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να αποδείξει τις πραγματικές συνέπειες της εγγυήσεως. Η Επιτροπή υποστήριξε, συγκεκριμένα, ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου³, η ύπαρξη πλεονεκτήματος τεκμαίρεται όσον αφορά τους EPIC και, ως εκ τούτου, αποδεικνύεται από το γεγονός και μόνον ότι υφίσταται κρατική εγγύηση. Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, ωστόσο, ότι η δυνατότητα χρήσεως ενός τεκμηρίου ως αποδεικτικού μέσου εξαρτάται από το αν είναι εύλογες οι παραδοχές στις οποίες αυτό στηρίζεται. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δεν είναι εύλογες οι παραδοχές στις οποίες στήριξε η Επιτροπή το συμπέρασμά της περί πλεονεκτήματος στις σχέσεις του IFP με τους προμηθευτές και τους πελάτες του. Όσον αφορά, ειδικότερα, τις σχέσεις του IFP με τους προμηθευτές του, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η τυχόν μείωση των τιμών εκ μέρους των προμηθευτών δεν είναι οπωσδήποτε απόρροια της παρεχόμενης υπέρ των EPIC εγγυήσεως, αλλά εξαρτάται από πληθώρα παραμέτρων, όπως είναι ο αριθμός και το μέγεθος των παραγγελιών του πελάτη, οι προθεσμίες πληρωμής που παρέχει ο προμηθευτής ή παλαιότητα των συμβατικών σχέσεων⁴.

Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει, συνεπώς, την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέτρο που με αυτή χαρακτηρίζεται ως κρατική ενίσχυση ή εγγύηση που απορρέει από το γεγονός ότι το IFP λειτουργεί ως EPIC.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 258

³ Βλ. υποσημείωση 2.

⁴ Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, ακόμη, ότι η εφαρμογή του τεκμηρίου που καθιερώθηκε με την απόφαση της 3ης αποφάσεως 2014 (υποσημείωση 2) περιορίζεται στις σχέσεις μεταξύ του EPIC με τους τραπεζικούς και χρηματοοικονομικούς οργανισμούς και, συνεπώς, δεν ισχύει στις σχέσεις του με τους προμηθευτές του και τους πελάτες του. Ωστόσο, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, στο πλαίσιο των σχέσεων αυτών, το IFP δεν είχε αντλήσει κανένα πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα από την εγγύηση που είχε χορηγήσει το γαλλικό δημόσιο, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι το τεκμήριο είχε ανατραπεί και ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί εκ νέου στο μέλλον σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των συνθηκών υπό τις οποίες αυτό ανατράπηκε. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, εν προκειμένω δεν υπήρξε τέτοια μεταβολή.